

ไกรภะทิง

- ๒๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก ภูมโหด
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะดกาวลี
วันที่ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

แก้ว คุณว่ะอะไรนะครับ ? อะไรที่ไหนกันครับ ?

ไกรสร ก็นั่นยังงี้ที่มีอยู่ถึงนั้นแหละ มันก็อยู่กับพื้นรองเท้าข้างใน ที่ตุ้งกั๊กออกมานั่นใจเล่า

แก้ว อ้อ, อ้อ เห็นแล้วครับ กระดานะครับ เอ๊ะ, พับเสียเรียบร้อยเชียว แต่มันเปื้อน
น้ำเหลืองศพหมดแล้วนี่ครับ

ไกรสร ไม่เป็นไร มันคงจะสำคัญมาก ตุ้งวางเท้าเสียก่อนซี คลีกระดานออกมาให้ดูหน่อย
มันกระดานอะไรกัน

แก้ว ไม่มีอะไรกะมังครับ (คลีออกกับพื้น) เอ๊ะ, มีตัวหนังสือครับ เขียนด้วยดินสอคำ ยังพออ่าน
ได้ครับ เสนยังอยู่

ไกรสร โหน, ถอยออกไปซิ ฉันจะอ่าน

(ทอดระยะเวลาให้ไกรสรอ่าน)

ไกรสร คุณลมัยครับ, นี่ผมจับจดหมายคุณมานี่ครับ เขียนถึงคุณโดยตรง ลองอ่านดูซิ น้ำเหลือง
มันก็เห็นไม่ค่อยชัดนัก แต่มอ่านให้ฟังก็ได้ เอาตรงขึ้นต้นก็แล้วกันนะครับ.....
"ผู้ถือจดหมายนี้ชื่อเต็ม นายเต็มเป็นสมันเสียเล่า นายเต็มรู้จักกับสงศรี ไปพบกันสงศรี
เขาอย่างบังเอิญ ก็บอกสงศรีเรื่องที่ถูกรัง สงศรีก็เลยคิดสินบนนายเต็มหมื่นบาท ให้ช่วย
สงศรีให้ได้ตำรวจ แต่สงศรีเขาไม่มีเงินพอขณะนี้ เขาจึงเขียนจดหมายมาถึงพี่ให้ติดต่อ
ทางบ้านเรื่องเงิน ที่จึงเขียนจดหมายถึงลมัย เมื่อลมัยได้รับจดหมายนี้แล้ว ให้จ่ายเงิน
นายเต็มหมื่นบาทโดยเร็ว แล้วนายเต็มจะไปนำตำรวจเขามาคืนของเสียเล่า เพื่อเอาตัวพี่
ออกมา พี่ได้มอบของบูทหรืหนังสือเหลืองให้นายเต็มมาแล้วเพื่อเป็นของขวัญเรื่องมือช่วยให้นายเต็มแน่ใจ
ว่าเป็นลมัยแน่ ไม่มีผิด เพราะลมัยคงจำของหนังสือ และจะได้เป็นเครื่องแนะนำตัวของ
นายเต็มให้ลมัยรู้จักเป็นขั้นต้นด้วย ขอให้จัดการเรื่องนี้ด่วน ที่จะให้หลุดออกมาได้ สุขภาพ
ของพี่ไหมไปบ้าง แต้ยังพออยู่ อย่าห่วง ชื่นเสนาเป็นด้วยการร่วมกับเสียเล่า พี่ออกมาได้
ที่จะลากคอมันเขามาตรวจไหม "

ลมัย นี่แปลว่าศพนี้เป็นศพนายเต็มใช่ไหมคะ ?

ไกรสร ศพที่ไม่มีปัญหา แต่มันมีฐานว่านายเต็มจะต้องทำเรื่องร้าย จึงถูกยิงถึงน้ำ แต้จดหมาย

ของนราที่ซุกอยู่ใต้ฝาเท้าในเกือก พวกขุนเสนาคงไม่ได้ออกเกือกออกดู จึงไม่เห็น
ของบูห์หนึ่งดีเหลือง พวกนั้นก็คงไม่เอาออกจากกระเป๋ายังซุกอยู่ ศพนี้ต้องเป็นศพนายเต็ม
แน่นอน

หลวงเทพ

แต่เพื่อความรอบคอบ ผมขอคุณแปลเป็นที่ฝ่าเท้าขวาหน่อย

ไกรสร

ก็เหมือนกัน ลุงแฉ่ว, จับฝ่าเท้าขวาหางยี่ขึ้นซิ ?

แฉ่ว

ครับ, ไ้ครับ แหม, จับหางยี่ยากพอใช้ เอาละครับ...พอเห็นไหมครับ.....
ดูใกล้ ๆ ซึ่ครับ...ทนกลืนเอาหน่อย

หลวงเทพ

ไม่มีแน่ แปลเป็นไม่มีเลยคุณ ไม่ใช่นราแน่

ลมัย

แน่นอนละ, คุณอา

หลวงเทพ

แน่ เชื่ออาเถอะ ศพนี้ไม่ใช่ศพนรา

ไกรสร

มันต้องเป็นศพนายเต็ม เอาละครับ, ผมพินิจแล้ว เรื่องมันตึงแคบเข้ามาทุกทีแล้ว
เจ้านายเต็มนี้บ้านมันอยู่ที่ไหน รู้ชื่อแล้วักหาไม่ยากหรอก ไม่กี่วันก็ไ้เรื่อง

ลมัย

แล้วพรุ่งนี้เที่ยงคืนเล่าคะ จะให้ทำยังไง ? มันเกือบมาแล้วอีกแล้วเมื่อเช้า มันหำมนำตำรวจ
ไปควย

ไกรสร

เดี๋ยวก่อนคุณ เราไปหารือกันที่ศาลาหลังโน้นดีกว่า ที่นี่ยืนนาน ถ้าจะไม่ไหวแน่

(เสียงฝีเท้าเดินบนไม้หรือซีเมนต์)

ลมัย

คิดจันค่อยโล่งอกหน่อย ถ้าเป็นพื้นรา....คิดจันตายแน่

ไกรสร

ผมว่า เหตุผลมันไม่มีที่จะควนตำรายาคูณนรา แต่ถ้าคืนพรุ่งนี้ เราไม่รักษาคำพูด ผมก็จะต้อง
หวงคูณนรามากกว่านี้อีกมาก

ลมัย

ท่านสารวัตรจะให้ทำยังไงคะ ? คิดจันว่ายินดียกกันไ้ค้นพิเคราะห์สักครู่ดีกว่า ไม่ต้องไปที่
ศาลาก็ไ้

(หยุดเดิน)

ไกรสร

ไ้ครับ ตรงนี้ก็มีดี คุณเอาจดหมายเตือนมาหรือเปล่า ?

ลมัย

นี่คะ

ไกรสร

(รับจดหมายมาอ่าน..ทอกระยะ) ...ครับ, ผมเข้าใจไ้แล้ว ไ้อ่านละเอียดค่อยอย่างนี้ก็พอ
จะคะเนไ้บาง วาอะไรเป็นอะไร ผมจะทองพบคุณสงศรี

ลมัย

คะ, ก็เหมือนกัน แล้วเรื่องคืนพรุ่งนี้เล่าคะ ?

ไกรสร คุณต้องไปตามนัดพร้อมด้วยแผนที่ เหลื่อนนอกนั้นเป็นเรื่องของผมเอง

ฉมัย แหม, คิดมันจะต้องไปคนเดียวเสียด้วยซี แยม

ไกรสร คุณไปอย่างปกติ ผมรับรองว่า จะไม่ให้มีอันตราย

ฉมัย ค่ะ, คิดมันต้องไปแน่

ไกรสร เรากลับกันดีกว่า ผมจะรีบไปหาคุณส่งศรีที่บ้าน บางทีจะได้ดูทางลัดก็ขึ้น

ฉมัย ค่ะ, ก็เหมือนกัน ถึงไหนหลังของ ท่านสารวัตรก็กรุณาคอย ๆ หน่อยนะคะ อย่าให้กระทบ กระเทือนพื้นราได้

ไกรสร ผมรับรองว่าจะทำให้แนบเนียนที่สุด

(คนตรี)

(เสียงส่งศรีจัดการเบิกจานเสียงเพลงแจ๊ส)

ส่งศรี (ฟังเพลงไคนิคหนึ่งกับน) ไม่ไคสติ ฟังเสียงจนเบื่อแล้ว หนูนี้เพลงใหม่ ๆ ไม่เห็นเข้ามาอีกเลย

(เสียงกริ่งโทรศัพท์)

ส่งศรี นี่ส่งศรีค่ะ.....ไกรนะค่ะ.....อาซุน.....อ้อ, อาซุนส่งโทร.มาเรอะ ? ว่าไง ?
โทรไปกินนี่ ที่ไหน.....ก็ห่ม..... ตกดง...เรียนคุณอาจันไปแน่.

(เสียงวางหู)

ส่งศรี แจ่ม...แจ่ม.

แจ่ม ซา

ส่งศรี คินนี่จันจะไม่อยู่ แกเฝ้าบ้านนะ

แจ่ม คุณจะไปไหนคะ ?

ส่งศรี แกไม่ต้องถาม แกเฝ้าบ้านให้ดิ อย่าเปิดประตูรั้วให้โจ่งไว้เป็นอันขาด หนูนี้จะโมยขุมมาก เสรษฐกิจมันกำลังแย นี่ประตูรั้วเปิดไว้อีกหรือเปล่า ?

แจ่ม ปิดค่ะ...อ้อ...อ้อ...เปิดค่ะ เจ๊กชายเฝ้าตังออกไปเมื่อกี้ แกไม่ไคปิดค่ะ

ส่งศรี เขาจะไคไคยังงัยกัน เขาอยู่ข้างนอก หน้าที่แกต่างหากที่ต้องตามไปปิด แกนี่เผละเรอใหญ่ เสียแล้ว ถ้าคนแอบเข้ามาจะว้ายังงัย ? บ้านเรามีแต่หนูหึ่ง อาซุนก็ไม่อยู่ ไกรมันเข้ามา

ขี้มคอยจีเอา ฉันทิมคควัหรือ ไปปิกเสียเร็ว

(เสียงแจ่มเกินออกไป)

(เสียงสงศรีเก็บจานเสียง รินน้ำใส่แก้วแล้วดื่ม บนพุ่มพุ่มอย่างไม่สบายใจ)

สงศรี นีมันทำงานของมันยังงั้น, นังแจ่มนี่ ๗๗ ยกข้าวมาก็ไม่ให้ชอน แล้วจะกินได้ยังงั้น

เบ้ม ก็มิดเอาไว้มัทำไม ?

สงศรี (สะอึก) ว้าย นั่นใคร ?

เบ้ม จ้าเสียงไม่ใคร่ ?

สงศรี ใคร ? ใครแอบอยู่หลังมาน ?

เบ้ม อัยการูรี ? เอ้า, ออกมาให้เห็นตัวชัด ๆ เคี้ยวนี้แหละ

(เบ้มแหวกม่านออกมา)

สงศรี ว้าย นายเบ้ม

เบ้ม (หัวเราะ) โอ้เบ้มยังไม่คาย มันรอกคายมาได้อย่างหงุดหงิดทีเดียว คุณยังดมคินนั้น ถ้าทำอีกไม่ก็นี้วักเข้าหัวใจ คุณยังแมนไม่พอ

สงศรี นายเบ้ม แกจะเอาอะไร ?

เบ้ม พูตกินคิ ๆ น้า อย่าควากหน้อยเลย ประสาหมไม่ค้อยคินจะบอกให้ ถ้าไอ้โรคประสาหม กลับมาอีก คุณจะลำบาก คุณถามว่าจะเอาอะไรหรือ ? เงินนะซี เอามาเคี้ยวนี้, หมิ่นหนึ่ง.

สงศรี หมิ่นหนึ่ง ฉันทิมคควัไหนมาไท

เบ้ม ก็เอาเท่าที่เรียกไว้ที่บางแสนคินนั้นแหละ ไม่มากหรอกน่า หมิ่นหนึ่งก็ ก็คิคคู้ ถ้าคุณไม่ ยอมเสียหมิ่นหนึ่งคุณก็คิคคราง คุณจะเลือกเอาข้างไหน ?

สงศรี ฉันทิมคควัจริง ๆ

เบ้ม คุณอาจจะไม่มี เคี้ยวนี้เงินมันผิด หนานว่าพอค้ำตั้งคินค้ำเข้ามามากเกินไป ไอ้ผมก็ไม่มี ความ รุหรอก, ว่าทำไมเงินมันถึงคิคผิด แค่อั่งเงินมันจะผิด.... แล้วค้ถึงคุณจะไม่มี.... ก็สร้อยเพชร ที่ซอมือนั้นใจ.....ผมว่ามันก็รวมหมิ่นเขาไปแล้ว นาฬิกาอีกสักเรือนก็คงไหวไม่ใช่หรือ..... คุณสงศรี ?

สงศรี นี่, นายเบ้ม, แกขูฉันทิมคควัมากเกินไปแล้วนะ ฉันทิมคควัไหนมาไทอยู่แล้วนะ จะบอกให้

เบ้ม คุณไหนมาไท คุณจะเก็บผมเสียไซ้ไหมละ ? (หัวเราะ)

- สงศรี ฉันอาจจะเก็บแกลเสียก็ได้ ถ้าแกชินชู้ฉันอย่างนี้
- เบ้ม คุณเคยยิงปืนกันคี่เขี้ยว คุณถึงจะเก็บไอเบ้ม ?
- สงศรี เคยหรือไม่เคย ฉันก็เคยยิงแกลเอียงกะเท่เร่ เป็นนกปึกหักมาแล้ว แกลย่ำวคตีไทม่ากไป
- เบ้ม แปลว่า คุณไม่ไ้ ?
- สงศรี ฉันอาจจะไ้ แต่คงผูกกันให้รู้เรื่อง
- เบ้ม รู้เรื่องยังไ้ ?
- สงศรี ไ้แกกรังเดียว แล้วต่อไปอย่ามาชู้กันอีก
- เบ้ม ไ้ ผมก็ไม่อยากมาไ้เสียเวลาของผมบ่อย ๆ เหมือนกัน คุณจะไ้ผมเท่าไ้ ?
- สงศรี ก็แกขอหมื่นหนึ่ง
- เบ้ม (หัวเราะ) นั่นมันขอหลายครั้ง อย่างน้อยก็ตั้งสิบครั้ง นี่ผมขอครั้งเดียว หมื่นหนึ่งมันก็อดถูกไปนะสิคุณเอ๋ย
- สงศรี แกจะเอาหรือไม่เอา
- ~~สงศรี แกจะเอาหรือไม่เอา ?~~
- เบ้ม ไม่เอา
- สงศรี ถ้าไม่เอาก็ออกไปเดี๋ยวนี้
- เบ้ม คุณกล่าวไ้ผมเร็วหรือ, คุณสงศรี
- สงศรี ทำไมฉันจะไม่กล้า ฉันหรือไม่กล้า ยิ่งกว่านี้ก็ยังกล้า
- เบ้ม ถ้าคุณไม่ตกลง ผมก็จะจัดการไปตามทางการ
- สงศรี เชิญ เชิญจัดการไ้ตามสบาย
- เบ้ม แน่หรือ ? คิดเสียให้คี่น่า, คุณสงศรี ไ้เรื่องน้ำมันเรื่องใหญ่, คุณก็รู้ ตารางหลายปีนะจะบอกไ้
- สงศรี ฉันรู้ว่าถ้าไ้ แก่แกคิดหรือว่าฉันจะยอมไ้แกทำได้ตามใจแก ?
- เบ้ม ๙ คุณก็คิดหรือว่าผมจะยอมไ้ให้คุณทำได้ตามใจคุณ ?
- สงศรี นี่, นายเบ้ม, อย่ามาทำให้ฉันหัวเสียหน่อยเลย ผู้หญิงอย่างฉันนะ ไม่เคยกลัวคนอย่างแกสักนิด พูกันให้มันรู้เรื่องดีกว่า ฉันขึ้นไ้แกไ้ทำพัน เป็นหมื่นห้า แกลจะเอาหรือไม่เอา ?

เบิ้ม เอาไปทำอะไรกัน....เห็นหน้า

สงศรี ถ้าแกไม่เอา ก็ออกไปจากบ้านฉันได้

เบิ้ม อ มออกไปแล้ว คุณจะทำอะไรผมไหม ?

สงศรี อ้อ, ทำแน่

เบิ้ม ขอรู้แผนการณีสักนิดได้ไหม ? นิดเดียวเท่านั้น ?

สงศรี มันเรื่องอะไรของฉันทันทีจะต้องบอกแก่เล่า ?

เบิ้ม เปล่า, ก็ไม่น่าจะปิดไม่ไ้หรือ หรือว่าคุณจะยิงที่ทุ่งหญ้าผมข้างหลัง

สงศรี นั่นเรื่องของฉันทัน

เบิ้ม มันไม่ใช่เรื่องของคุณน้าซี มันเรื่องของไอเสียเล่า คุณจะเอาสมันมาขโมยผมใช่ไหมล่ะ
อย่าลืมว่าไอเบิ้มไม่เคยกลัวไอเสียนั้นเลยสักนิด ผมเคยปะทะกับมันมาแล้ว สมัยผมช่วย
คุณลุง อย่าคิดว่า, คุณสงศรี คุณเจ็บตัวเปล่า ๆ แล้วยังจะแถมคิดการวางเสียอีกด้วย

สงศรี ฉันทันบอกคำขาด ถ้าหมิ่นหน้าแกไม่เอา, ฉันทันจะไม่เพิ่มให้อีกสักสตางค์แดงเดียว แยกออกไปจากบ้านฉันได้แล้ว

(เสียงกริ่งประตู/ประตู)

สงศรี แจ่ม....แจ่ม....ไปคู่อีไครมา

(เสียงแจ่มวิ่งไปคู)

สงศรี แกดัดบึกว่า, นายเบิ้ม ถ้าแกคือ ฉันทันจะโทรศัพท์บอกตำรวจเดี๋ยวนี้

เบิ้ม (หัวเราะอหาวด้วยความขบขัน) คุณกล้าเที่ยวหรือ ที่จะพบกับตำรวจต่อหน้าผม ?

(เสียงป๊อปปาแจ่ม)

สงศรี ไครมาละ, แจ่ม ?

แจ่ม รอยตำรวจโทไกรสร ค่ะ

(ดนตรี)

ไกรภะทิง

- ๒๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กรุมโลหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะกาวลี
วันที่ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนทรี)

แก้ว คุณว่าอะไรนะครับ ? อะไรที่ไหนกันครับ ?

ไกรสร ก็นั่นยังงี้ที่มีอยู่ถึงนั้นแหละ มันก็อยู่กับพื้นรองเท้าข้างใน ที่ดึงคัดออกมานั่นใจเล่า

แก้ว อ้อ, อ้อ เห็นแล้วครับ กระดาษนะครับ เอ๊ะ, พับเสียเรียบร้อยเชียว แต่มันเปื้อน
น้ำเหลืองศพหมดแล้วนี่ครับ

ไกรสร ไม่เป็นไร มันคงจะสำคัญมาก ดูงวาทะศพเสียก่อนซี คดีกระดาษออกมาให้ดูหน่อย
มันกระดาษอะไรกัน

แก้ว ไม่มีอะไรกะมังครับ (คลี่ออกกับพื้น) เอ๊ะ, มีตัวหนังสือครับ เขียนด้วยกิ้นสอค่า ยังพออ่าน
ได้ครับ เสนยังอยู่

ไกรสร ไหน, ถอยออกไปซิ ฉันจะอ่าน

(ทอดระยะเวลาให้ไกรสรอ่าน)

ไกรสร คุณลมัยครับ, นี่ผมมันจดหมายคุณมานี่ครับ เขียนถึงคุณโดยตรง ลองอ่านดูซิ น้ำเหลือง
มันก็เห็นไม่ค่อยชัดนัก แต่มันอ่านได้ทั้งก็ได้อ้อ เธอตรงขึ้นต้นก็แล้วกันนะครับ.....

"ผู้ถือจดหมายนี้ชื่อเต็ม นายเต็มเป็นสมันเสียเล่า นายเต็มรู้จักกับสงศรี ไปพบกับสงศรี
เขาอย่างบังเอิญ กับออกสงศรีเรื่องที่ถูกขัง สงศรีก็เลบติดสินบนนายเต็มหมื่นบาท ให้ช่วย
ส่งข่าวพี่ให้ถึงตำรวจ แต่สงศรีเขาไม่มีเงินพอขณะนี้ เขาจึงเขียนจดหมายถึงพี่ให้ติดต่อ
ทางบ้านเรื่องเงิน พี่จึงเขียนจดหมายถึงลมัย เมื่อลมัยได้รับจดหมายนี้แล้ว ให้จ่ายเงิน
นายเต็มหมื่นบาทโดยเร็ว แล้วนายเต็มจะไปนำตำรวจเขามุกของเสียเล่า เพื่อเอาตัวพี่
ออกมา พี่ได้มอบของบูหรืหนังสือเหลืองให้นายเต็มมาแล้วเพื่อเป็นค่าเครื่องมือช่วยให้นายเต็มแน่ใจ
ว่าเป็นลมัยแน่ ไม่ผิดตัว เพราะลมัยคงจำของหนังสือได้ และจะได้เป็นเครื่องแนะนำตัวของ
นายเต็มให้ลมัยรู้จักเป็นขั้นต้นด้วย ขอให้จัดการเรื่องนี้ด่วน พี่จะไต่หัดออกมาได้ สุขภาพ
ของพี่โทรมไปบ้าง แต้ยังพอสู้ ออย่าห่วง ชุนเสนาเป็นตำรวจร่วมกับเสียเล่า พี่ออกมาได้
พี่จะลากคอมันเขามาตรวจให้หมด "

ลมัย นี่แปลว่าศพนี้เป็นศพนายเต็มใช่ไหมคะ ?

ไกรสร ศพที่ไม่มีปัญหา ผมสันนิษฐานว่านายเต็มจะต้องทำเรื่องร้าย จึงถูกยิงถึงน้ำ แต่จดหมาย

ของนราที่ซุกอยู่ใต้ฝาเท้าในเกือก พวกขุนเสนาคงไม่ได้ออกเกือกออกดู จึงไม่เห็น
ของบูห์หนึ่งสีเหลือง พวกนั้นก็คงไม่เอาออกจากกระเป๋ายังคงติดอยู่ ศพนี้ต้องเป็นศพนายเต็ม
แน่นอน

หลวงเทพ

แต่เพื่อความรอบคอบ ผมขอคุณแปลเป็นที่ฝ่าเท้าขวาหน่อย

ไกรสร

ก็เหมือนกัน ลุงแฉ่ว, จีบฝ่าเท้าขวาทางซ้ายขึ้นซี ?

แฉ่ว

ครับ, ไ้ครับ แหม, จีบหางยากพอใช้ เอาละครับ...พอเห็นไหมครับ.....
คุณใด ๆ ซิคครับ...ทนกลืนเอาหน่อย

หลวงเทพ

ไม่มีแน่ แปลเป็นไม่มีเลยคุณ ไม่ใช่ร่าแน่

ลมัย

แน่นอนคะ, คุณอา

หลวงเทพ

แน่ เชื่ออาเถละ ศพนี้ไม่ใช่ศพนรา

ไกรสร

มันต้องเป็นศพนายเต็ม เอาละครับ, ผมพินิจแล้ว เรื่องมันตึงแคบเข้ามาทุกทีแล้ว
เจ้านายเต็มนี้บ้านมันอยู่ที่ไหน รู้ชื่อแล้วก็ไม่อยากหยอก ไม่ก็วันก็ไ้เรื่อง

ลมัย

แล้วพรุ่งนี้เที่ยงคืนเล่าคะ จะให้ทำยังไง ? มันเตือนมาอีกแล้วเมื่อเช้า มันห้ามนำตำรวจ
ไปควย

ไกรสร

เดี๋ยวก่อนคุณ เราไปหารือกันที่ศาลาหลังโน้นดีกว่า ที่นี่ยืนนาน ถ้าจะไม่ไหวแน่

(เสียงปีเท้าเดินบนไม้หรือซีเมนต์) X

ลมัย

คิดค้นค่อยโล่งอกหน่อย ถ้าเป็นพื้นรา....คิดค้นตายแน่

ไกรสร

ผมว่า เหตุผลมันไม่มีที่จะควนตำรายาคูณรา แต่ถ้าคิดพรุ่งนี้ เราไม่รักษาคำพูด ผมก็จะต้อง
หวังคุณนรามาอีกมาก

ลมัย

ท่านสารวัตรจะให้ทำยังไงคะ ? คิดค้นว่ายินดียกกันไ้ตามพิภุณนี้สักครู่ดีกว่า ไม่ต้องไปที่
ศาลาก็ไ้

(หยึกเคิน)

ไกรสร

ไ้ครับ ตรงนี้ก็มีดี คุณเอจจดหมายเตือนมาหรือเปล่า ?

ลมัย

นี่คะ

ไกรสร

(รับจดหมายมาอ่าน..ทอกระยะ) ...ครับ, ผมเข้าใจไ้แล้ว ไ้้อ่านละเอียดคอย่างนี้ก็พอ
จะคะเนไ้บาง วาอะไรเป็นอะไร ผมจะต้องพบคุณสงศรี

ลมัย

คะ, ก็เหมือนกัน แล้วเรื่องคืนพรุ่งนี้เล่าคะ ?

ไกรสร คุณต้องไปตามนัดพร้อมควยแผนที่ เหลือนอกนั้นเป็นเรื่องของผมเอง

ลมัย แหม, คิฉันจะต้องไปคนเดียวเสียควยซี แยม

ไกรสร คุณไปอย่างปกติ ผมรับรองว่า จะไม่ให้มีอันตราย

ลมัย ค่ะ, คิฉันจะไปแน่

ไกรสร เรากลับกันดีกว่า ผมจะรีบไปหาคุณส่งศรีที่บ้าน บางทีจะได้ดูทางออกที่ขึ้น

ลมัย ค่ะ, ก็เหมือนกัน ถึงไค้หลังของ ท่านสารวัตรก็กรุณาค่อย ๆ หน่อยนะคะ อย่าให้กระทบ กระเทือนพื้นราไค้

ไกรสร ผมรับรองว่าจะทำให้แนบเนียนที่สุด

(ดนตรี)

(เสียงส่งศรีจัดการเบิกงานเสียเพลงแจ๊ส)

ส่งศรี (ฟังเพลงไค้คิดหนึ่งกับน) ไม่ไค้สติ ฟังเสียจนเบื่อแล้ว หนูนี้เพลงใหม่ ๆ ไม่เห็นเข้ามาอีกเลย

(เสียงกริ่งโทรศัพท์)

ส่งศรี นี่ส่งศรีค่ะ.....ไครนะคะ.....อาซุน....อ้อ, อาซุนส่งโทร.มาอะ ? ว่าไง ?
ให้ไปคินนี้ ที่ไหน....ก็หืม..... ตกดง...เรียนคุณอาฉันไปแน่.

(เสียงวางหู)

ส่งศรี แจ่ม...แจ่ม.

แจ่ม ขา

ส่งศรี คินนี้ฉันจะไม่อยู่ แกเฝ้าบ้านนะ

แจ่ม คุณจะไปไหนคะ ?

ส่งศรี แกไม่ต้องถาม แกเฝ้าบ้านให้ดิ อย่าเปิดประตูรั้วทิ้งไว้เป็นอันขาด หนูนี้จะโมยขุมมาก เสรษฐกิจมันกำลังแย นีประตูรั้วเปิดไว้อีกหรือเปล่า ?

แจ่ม ปิคะ...อ้อ...อ้อ...เปิดคะ เจ๊กชายเต้าทิ้งออกไปเมื่อกี้ แกไม่ไค้ปิคะ

ส่งศรี เขาจะไค้ไค้ยังงัยกัน เขาอยู่ข้างนอก หน้าที่แกต่างหากที่ต้องตามไปปิค แกนี่เผละเรอใหญ่ เสียแล้ว ถ้าคนแอบเข้ามาจะว่ายังงัย ? บ้านเรามีแค่นี้หึง อาซุนก็ไม่อยู่ ไครมันเข้ามา

ขี้มคอยจีเอา ฉันทิมคั่วหรือ ไปปิกเสียเร็ว

(เสียงแจมเดินออกไป)

(เสียงส่งศรีเก็บจานเสียง รินน้ำใส่แก้วแล้วดื่ม บ่นพึมพำอย่างไม่สบายใจ)

ส่งศรี นีมันทำงานของมันยังงั้น, นั่งแจมนี่ ๗๒ ยกข้าวมาก็ไม่ใช่จน แล้วจะกินได้ยังงั้น
เบ้ม ก็มื่อเอาไว้มั้ทำไม ?

ส่งศรี (สะอึก) ว้าย นั่นใคร ?

เบ้ม จ้าเสียงไม่ใคร่ ?

ส่งศรี ใคร ? ใครแอบอยู่หลังมาน ?

เบ้ม อ่ยารู้รึ ? เอา, ออกมาให้เห็นตัวชัด ๆ เคี้ยวนี้แหละ

(เบ้มแหวกม่านออกมา)

ส่งศรี ว้าย นายเบ้ม

เบ้ม (หัวเราะ) ไอ้เบ้มยังไม่คาย มันรอกคายมาไคอย่างหจุคหวิคที่เคี้ยว คุณยังดมคินมัน
ถ้าค้ออีกไม่กี่วก็เซาหัวใจ คุณยังแมนไม่พอ

ส่งศรี นายเบ้ม แกจะเอาอะไร ?

เบ้ม พูคกันคิ ๆ น้า อ่ยาควาคหน้อยเลย ประสาทมมไม่ค้อยคินจะบอกให้ ถ้าไอ้โรคประสาทมม
กลับมาอีก คุณจะล่ำบาก คุณถามว่าจะเอาอะไรหรือ ? เงินนะซี เอามาเคี้ยวนี้, หมิ่นหนึ่ง.

ส่งศรี หมิ่นหนึ่ง ฉันทจะเอาที่ไทมมาให้

เบ้ม ก็เอาเท่าที่เรียกไว้ที่บางแสนคินนั้นนะแหละ ไม่มากหรอกน้า หมิ่นหนึ่งที่ ก็คิคคู้ซี ถ้าคุณไม่
ยอมเสียหมิ่นหนึ่งคู้คก็คิคคราง คุณจะเลือกเอาข้างไหน ?

ส่งศรี ฉันทไม่มีจริง ๆ

เบ้ม คุณอาจจะไม่มี เคี้ยวนี้เงินมันคึด ท่านว่าพอค้ำคั่งคินค้ำเข้ามามากเกินไป ไอ้คัมก็ไม่มีคความ
รุหรอก, ว่าทำไมเงินมันคึดคึดคึด แต่คึดถึงเงินมันจะคึด....แล้วคึดถึงคึดจะไม่มี....ก็สร้อยเพ็ชร
ที่ซ้อคือนั่นง.....คัมว่าคัมคิรวมคัมคินเข้าไคแล้ว นาฟิกาอีกคึดคึดเรอนคึดคึดไคไคไคหรือ.....
คุณส่งศรี ?

ส่งศรี นี, นายเบ้ม, แกขู่ฉันทมากเกินไคแล้วนะ ฉันทจะทนไม่ไคอยู่คึดแล้วนะ จะบอกให้

เบ้ม คุณทนไม่ไค คุณจะเก็บคัมเสียไคไคคึด ? (หัวเราะ)

- สงศรี ฉันอาจจะเก็บแกเสียก็ได้ ถ้าแกชินชู้ฉันอย่างนี้
- เบ้ม คุณเคยยิงปืนกันคี่เขี้ยว คุณถึงจะเก็บไอเบ้ม ?
- สงศรี เคยหรือไม่เคย ฉันก็เคยยิงแกเอียงกะเท่เร่ เป็นนกปีกหักมาแล้ว แกอย่าอวดดีไรมากไป
- เบ้ม แปลว่า คุณไม่ให้ ?
- สงศรี ฉันอาจจะให้ แต่คงทุกคนให้รู้เรื่อง
- เบ้ม รู้เรื่องยังงัย ?
- สงศรี ให้แกครึ่งเดียว แล้วต่อไปอย่ามาชู้กันอีก
- เบ้ม ได้ ผมก็ไม่อยากมาให้เสียเวลาของผมบ่อย ๆ เหมือนกัน คุณจะให้ผมเท่าไร ?
- สงศรี ก็แกขอหมื่นหนึ่ง
- เบ้ม (หัวเราะ) นั้นมันขอหลายครั้ง อย่างน้อยก็ตั้งสิบครึ่ง นี่ผมขอครึ่งเดียว หมื่นหนึ่งมันก็ถูกไปนะสิคุณเอ๋ย
- สงศรี แกจะเอาหรือไม่เอา
- สงศรี แกจะเอาหรือไม่เอา ?
- เบ้ม ไม่เอา
- สงศรี ถ้าไม่เอาก็ออกไปเดี๋ยวนี้
- เบ้ม คุณกล้าไล่ผมเขี้ยวหรือ, คุณสงศรี
- สงศรี ทำไมฉันจะไม่กล้า ฉันหรือไม่กล้า ยิ่งกว่านี้ก็ยังกล้า
- เบ้ม ถ้าคุณไม่ตกลง ผมก็จะจัดการไปตามทางกา
- สงศรี เชิญ เชิญจัดการไปตามสบาย
- เบ้ม แน่หรือ ? คิดเสียให้ดีๆ, คุณสงศรี ไอ้เรื่องนี้มันเรื่องใหญ่, คุณก็รู้ ตารางหลายปีนี้จะบอกให้
- สงศรี ฉันรู้ว่าถ้า แก่แกคิดหรือว่าฉันจะยอมให้แกทำได้ตามใจแก ?
- เบ้ม คุณก็คิดหรือว่า ผมจะยอมให้ให้คุณทำได้ตามใจคุณ ?
- สงศรี นี่, นายเบ้ม, อย่ามาทำให้ฉันหัวเสียหน่อยเลย ผู้หญิงอย่างฉันนะ ไม่เคยกลัวคนอย่างแกสักนิด ทุกคนให้มันรู้เรื่องดีกว่า ฉันขึ้นให้แกได้ห้าพัน เป็นหมื่นห้า แกจะเอาหรือไม่เอา ?

เบิ้ม เอาไปทำอะไรกัน....เห็นห่า
 ส่งศรี ถ้าแกไม่เอา ก็ออกไปจากบ้านฉันได้
 เบิ้ม อ มออกไปแล้ว คุณจะทำอะไรผมไหม ?
 ส่งศรี อ้อ, ทำแน่
 เบิ้ม ขอรู้แผนการณ์สักนิดได้ไหม ? นึกเดียวเท่านั้น ?
 ส่งศรี มันเรื่องอะไรของฉันที้จะต้องบอกแก่เล่า ?
 เบิ้ม เปล่า, ก็ไม่น่าจะปิดไม่ไขหรือ หรือว่าคุณจะยิงข้าพเจ้าผู้ผดุงนามข้างหลัง

ส่งศรี นั่นเรื่องของฉันที้

เบิ้ม มันไม่ใช่เรื่องของคุณน้าชี่ มันเรื่องของไอ้เสียเล่า คุณจะเอาสมันมันมาขี้ผมทำไมล่ะ
 อย่าลืมว่าไอ้เบิ้มไม่เคยกลัวไอ้เสียนั้นเลยสักนิด ผมเคยปะทะกับมันมาแล้ว สมัยผมช่วย
 คุณลุง อย่าคิดว่า, คุณส่งศรี คุณเจ็บตัวเปล่า ๆ แล้วยังจะแถมคิดการวางเสียอีกด้วย

ส่งศรี ฉันที้ขอออกคำขาด ถ้าหมิ่นห่าแกไม่เอา, ฉันที้จะไม่เพิ่มให้อีกสักสตาจค์แดงเดียว แยกออก
 ไปจากบ้านฉันที้แล้ว

(เสียงกริ่งประตูประทุ)

ส่งศรี แจ่ม....แจ่ม....ไปดูดิไครมา

(เสียงแจ่มวิ่งไปดู)

ส่งศรี แกลดดีดีกว่า, นายเบิ้ม ถ้าแกคือ ฉันที้จะโทรศัพท์บอกตำรวจเกี่ยวกับ

เบิ้ม (หัวเราะอหยาบคายความขบขัน) คุณกล้าเที่ยวหรือ ที่จะพบกับตำรวจก่อนหน้าผม ?
 (เสียงปื๊อท่าแจ่ม)

ส่งศรี ไครมาละ, แจ่ม ?

แจ่ม รอยตำรวจโทไกรสร ค่ะ

(ดนตรี)